

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	3 frt. — kr.
Fél évre . . .	1 „ 50 „
Negyedévre . . .	80 „
Folyó szám ára . . .	10 „

Előfizetési díj.

Vidéken:

Egy évre . . .	3 frt. 60 kr.
Fél évre . . .	1 „ 80 „
Negyedévre . . .	1 „ — „
Folyó szám . . .	10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasábos petit sorotól 5 kr. — többesről vagy terjesztésről külön díjat számítanak. Nyilt térben való közlemények után három hasábos sorotól 15 krajczáras díjmal díjazunk.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető közlemények „Vácza” szerkesztőségéhez fűve 84. szám alól Vácra küldendők.

Észiratok vissza nem adandók.

Ez is viszhang.

Már maga a természet, mint jó anya gyermekével, példázlag tudatja velünk, hogy valamely nagyobb szerű eredmény nagyszámú tényezőik által hozható létre s csak is a köztényezőik oszmiatódása által maradtak fenn.

Az erőf, ha szétforgásoltatnak, semmi productív eredményt sem lehet felmutatni.

Ha van erő, mely képes a világot sarkaitban megmozdítani, az csak a sajtó lehet. — Ez bírja azon fegyvereket, melyekkel míg egyrészlől rombol, másrészlől embert boldogító reformuszmeivel milliók láthairól veszi le a rab-bilincset s millióknak adja vissza az előbb monopolizált lelkiismeret szabadságát.

Csakhogy e téren is vannak kis-, és nagy hatalmasságok. — Ha valahol, úgy itt elkerülhetlen a centralisatio.

Hogy a sajtó oszmiatódása mennyire hatályos, kiténik legutóbbi fellépéséből, midőn mind a fővárosi, mind a vidéki lapok sorakoztak a germanisatio káros rohamát feltartóztatni.

Mi vidéki lapjainkban mindig viszhang vagyunk: s legyen az eszme, melyet ez vagy ama lap megpendít, életre való; nem kérdezzük, milyen színezett, vagy ki légyen a ki indítványozta, szívesen karoljuk fel.

S ha a fővárosi lapok szintén ily álláspontot foglalnak el a vidéki lapok irányában: úgy meg vagyunk győződve, hogy küzdelmünk meghozza a sikert.

Lépjén tehát az összes sajtó solidaritásán, képezzön egy teljes egységet, mi is gajnyjuk hogy életképe a politikai pártárfalyatokról legalább a socialistikus kérdésekben tartson szöszsz.

„Hazafiság a nemzeti ségnek.”

Kifejtés.

A magyar sajtó kötelességének tartja, hazánkban mindinkább terjedő germanismus ellenében „quousque tandem” Cicero ez intőszavaival sikra szállni.

E sorok szerény írója a nemzetségek közti harcot, mint a szabadelvű haladás minden igazi barátja, csak sajnálhatja; szíve dobog az egész emberiségért, nem pedig csak annak egyes tagjairól, mint a milyen egy nemzet. Nem tesz különbséget német, francia, angol, magyar között; nem kérdezi a fokmérőt melyik szélben vagy hosszabb születtél; elégneki, hogy emberit arcot viselsz, szem előtt tartja a humanismus e jelszavát: „szerszsz felebarátdat mint ön-ön magadat.” De egy ily korszakban, mint a jelenlegi, a melyben a nemzetiségek és fajok közti gyűlölet — a XIX. század gyalazataira cultussá fajult; most, midőn az emberiség hekatombái ily gyarló czelök kivására áldoztatnak; a nemzetiséget fontartani kétszszeres hazafit kötelesség, politikai szükség.

Nem szándékunk jelenleg németes beföldi kereskedelemünkről, a germanisatátsadalom és kávéházakról, egyletek és intézetekről szólni; csupán a tanodák és növeldék, a szellemi felvilágosodás és anyagi jólét e hatalmas emeltyűről akarunk röviden megemlékezni.

Valamely nemzet lételelét és fenntartását az emberiség más eszdelátgaj felett, egyedül csak a culturai haladás képes biztosítani. Ez az oka, hogy hazánkban a sláv törzsek alárendelvék az előrehaladtabb magyarunk; — hogy a „tudós nemzet” nyelve e széles Magyarországban is olyanira emeltyelve van. A nevelés ropnak nagyjelentőségű tényező, és ennek horderejét már a múlt században belátták a bécsi testőrök; ez igazságtól voltak áthatva és felbuzdítva a magyar

német apostolai. A hazai nevelés égett szükségességtől buzgottak szülőföldünk regentárai: Bessenyei és a korszakotalkotó Széchenyi István; ez teremté a magyar tudományosság és műveltség csurokait; az akademiát. A magyar nyelvű tanultság és közfelfelfelttség által a magyar nép elenyészést az emberiség tengerében megakadályozni, — ez volt nagy hazafiaink törekvése.

A diadal pálmája koszorúzta erenyedetlen, emberi erőket feltöltő munkájukat, mert „al Buddha, ál magyar még.” De kétkelve néztünk a távol jövő élthe, attól tartva, hogy a hatalmas Germania minket is átél, és nagyon is emelkedett Götthe, „Erlkönig-jére.”

„Komust da nicht willig,
So brauchlich Gewalt.”

A darva erőszak és elnyomás csak fokozó erőket, de a német szellemi hatalom előtt meg kell hajolnunk, ha csak a nemzeti kímvelést elő nem mozdítjuk. Mindenek előtt a törekvésnek oda kell irányulni, hogy a nevelés és kiképezetés a magyar legerem, mikép a felvilágosodás napsgaraj még a legszegényebb guyhóba is hathassanak. A tanítézetek magyar szellemi reformuja által biztosítatnék egyszersmind nemzetünk jövője és szabadsága. Különösen gondoldjuk meg azok, kik ily intézetek élén állanak, és ne higgyék, hogy magasabb tudományt vagy idegen nyelvet nem lehet magyarul előadni. Sok tanítézetek azon röszszegésen, hogy idegen nyelven tanuljunk, idegen nyelvet pl. németül a francia nyelvet, már csak azért mert egyszere kék nyelvet tanulunk, olyannira rosz irány, hogy a növeldék az intézetből kikerülván, még gondolgónál sem tud magyarul.

Igyentelen nézettük szerinta magyar szellemi és magyarán eszszkölő nevelés a legjobb óvszer és palládium a germanismus terjedése ellen.

(R.)

Emléklapok

a vézei felvalóságokról.

(Végre).

(*T. Zolt László felvalóságára a hajórol.*)

Az is mondtala valaki hogy az embernek legszobbi dize a haj, azért, ha felmondják az emberek egymásnak a barátságos, és hadilábra állanak, rendesen hajba kapnak, és úgy megfírozóznak egymást, hogy néha a fej e szép díszét, igen rendetlen állapotba hozzák; — de vannak azután hajszál-hasogatók is, ezek rendszeren nagyon kedves emberek, és sokszor csak egy hajszálon függ, hogy az ember meg nem szokik tőlök, — legjobb dolgak a kopasz embereknek van, mert ezek nek nem kopaszoklatik hajokka a felesél . . . akármu mondaní más ember, — azt mondják az ősz haj tisztelretmélto, az meg azt mondan, hogy ezt a tisztelret mindenki szívesen elengedné; — sokat vitatkoztak már a felett is, hogy melyik haj legszobbi, a szőke-e, a barna, vagy a fekete-e? én azt tartom, nékém mint a három szép — de a férfiakul . . . ezekul talán legszobbi a szürke.

Március 26-án.

(*Fekete Károly felvalóságára az égi testekről.*)

Kia az? ki benutentek el akar ragadni a földrol, és a csillagok honába viszi? ki beutazza velünk az eget? — messze dolgok ezek! — lát nem jobb-e ne-

künk itt? — vagy hol vannak az égen oly szép csillagok mint e teremben? — hisz oly szépen ragyognak ezek bájos hölgyeink szemében, hogy az ember ki sem állja! — én jobb szeretem ezeket, mert ezek mosolyogú is tudnak, és valjon tudnának-e azok kaesintani ott fenn az égen? — mi pedig az eget illeti, — minden hölgykebel az ég maga, csak hogy bejutni egy kissé nehéz, a ki pedig egy ily eget bír, az már itt e földön túlvölzt, — nem irigylí az az angyalok boldogságát, hisz neki már e földön van angyala! — nem a csillagok égi túnde fényét, mert feléje már e földön ragyog a boldogság mosolygó csillaga.

(*Stanulj Gáborj felvalóságára a nevelésről.*)

Volt ismét olyan is, ki a nevelésről értekezett? — mintha bizony nem lenne mindenkiné nevelése? — és mindenki neveletlen ember? — lát nem felnevekedik-e mindenki? — az igaz, hogy van olyan is, ki csak amugy felne, — de tehet-e ez róla, hisz nem maradhat mindig kicsiny? — azután furesa fogalma van némely embernek a nevelésről, — mintha bizony mai világban a nevelés lenne az első, — nem pedig a pénz? — a kinék ma pénzre van, annak nevelése, — még pedig, ha sok pénzre van, igen jó nevelése van; — ez pedig megfordítala nem áll, mert lehet ám valakinek nevelése, de nem kö-

vetkezés, hogy pénze is volna; — azért tehát nem is a nevelés az első, hanem a pénz; — régen, az igaz, nem így volt, de az ma már mindygy; — az is igaz, hogy az embernek nevelését oklevélle kell igazolnia, hogy hol? és miként szerezte? van-e neki befelé praclarum? — jó, hogy ez e is megfordítala nem áll, — mert jaj! be furesa állapot lenne, ha sok embernek oklevélet kellene elmutatnia, hogy pénzét hol? és miként szerezte? — de sok lenne itt a secunda, meg a tertia.

(*Éltisgy Gyula felvalóságára a jogi alnevezéséről.*)

Akad azonban olyan is, ki a hölgyeket bizonyos prókatorí fogaskora akarta megtanítania, mintha bizony ezek bármely prókatoron ki nem fogának; — vagy látott-e már valaki házi körében hölgyet, — ki minden körülmények között ne lett volna felpos? — és a kinék mindig igazza ne lett volna? — apellálni? és főképp alledgáni annyira tudnak, hogy az ellenfelet soha még szalhoz jútíni sem engedik! — a mi pedig a közös ügyeket illeti, főleg pedig a politikát, erre azután már igazán bár lenne őket tanítania, mert ebben mindnyáján első eminecsk; — ha pedig valakinek igen replíca kell, csak kezdjen valamelyikkel, hogy perét elvesztí, az szentül bizonyos, és hogy a perköltséget esofosan meg-

TÁRCSA.

Világosságot, még több világosságot!! Ezen jelentőségeles szavakkal mult ki az ányékvilágól Góthe, a legnagyobb német költők egyike.

Mit érzett, mit értett ezen szavakban a nagy férfít? — talán nem többet, mint Petófin, midon utolsó dalában, csakák zájrol elmúló dicsőségrol álmódott, — s midén Sárosnik oly megható sorokkal írja: „az élet álom, — boldog az, ki ében álmódik —”

Mi is az ember élete? Órim, szenvedés között, az ész, dicsőség és nagyság minden decuramával jánsonál a parányi felhőből kerekedett vilharoz, mely ha kitombolta magát, feloszlik, ezer foszlyában semmíszl meg a végtelen légkörben.

A comédia, mint a tragicum egykor végre ér, s a szerves lény metamorphosisának végső pillanata találkozik a természet él elebelen réttet jtkos kezdett.

Bánuljuk a természet milliórd csodáit itt a földön s bámulatunk legvégső pontján ott, a hol az ok okozat törvényét keresünk, megakad gondolatlank.

Isten van, ki a világot kormányozza. Megváltókat tanított meg a Szent lélek ereje által hitünkre. — Szerezskú egymást, imádkoz a megfoghatatlan hatalmat. — Vigasztalódnak a mulandóság után, ama égi reménylén, — hogy feltámadnak.

Lenni és nem lenni a természet szótárában egy és ugyanazon jelentőség. — A megsemmisítéslen és észrevétül alakul át a gyöngy esemétől feljött százatos tölgy, a cserjék közé vonult szerseny virágul. Egyik nagyságában, a másik bajának fejlődésében éri el célját.

A zivarral daczoló büszke koronás tölgy egy nagyobb viharról hefol, alúzhan. — Veszthetben száz kisebb élt fel, lesújt. — Meggyógyul a seb, a lesajított fa

ismét virul, míg sorsát végre ó is ott találja, hol annak veszten bándkódott.

Az illatos virág élt, örül csendesen elvonulva a nagy fák árnyékában, de ha jön a tél, megdermed ő is, világa elvész, s ott szerényen, részvétlenül kimul.

Csak a könnyelműek boldogok, övek az élet, melynél álmokpeit gondatlannal szövik tovább-tovább.

Mi a különbség a nagyság és egyezés között? — Semmi. — Az egyik is, a másik is megsemmisül.

Nem volna miért örülni, ha nem volna hitünk. — A hit egy bologböz világot tartott szánunkra fen, s azért éltünk, hogy örökké nemünk.

Jövel szent lélek! Te a fenkült dicsőség, mely megerősítet lelkinkek a hitben, szállj be szívembe is. — Tedd erőbényy a fásult kebelt, hogy ami emberit levetkezt, általad újja születet támadjon fel, — egy jobb és szebb jövöre.

Szép a tavasz pompájában ragyó természet, szép még a tenedben is. A mulandóság és élet gondolata itt harmoniába hozza érzelmekink.

Vagy a mintgyászolunk, könnyes szemekkel vesszük körül a sirt, hová egy keletvünkkel, barátunkkal, szílot temetünk; vagy: — a hol a levelet adójtí mi len kebel véző dobhánsál sirja le a korban elhunyt ifjú koporsója felett, — a hol megadjuk a vigasztelésnek a, a ki köztáttink ismeretve, szerettetve élt, — nem gondolhatunk-e ott, a fényes márványon jelölt sirt mellett, a szégyen gyászrol, virágulán, frissen hantolt sirra, melyen az almut szomoró erótt, tolt sirra, melyen egy útszélit gyályból törött kereszt jelöli, nem gondolhatunk-e ott Isten és mi magunkra.

Ha a tavasz, a virág, az élet örömeit példázala lelkinkek előtt, a testvér, jó barát, és szecnyí srjánál, nem áll-e a képpel szem-

be e remény, hogy feltámadunk, ott találkoznak, ott az égen boldogok leszünk.

A vesztés és bánat csak a reményben keres és talál vigasztalást. — A nagy név és mindenség ember nevé e földön csak a gondolat élteti tal. — Elmósódk emlékeinkből a földalomb és bánat. Csak egy éltetel tart mind öröm. Azután, azután mások következhettek. — Az idő mindent megemészt.

Vándorffy.

Kedves örangyalom!

Kedves örangyalom! mit vélsz?

Valjon mennyit is ér.

Mit ér e perczen nyujtok át

E kis rózsafüzér?

Egy „rosz ember” nyujtja át azt,

Nem láttál ily önzót,

Ki csak hazudja a tavaszt,

Mely ön-lelkében nőtt.

Igy nincs is semmi érteke

E rózsafüzérnek,

Minössze annyi, mit érte

A kértészek kérték.

Holott ennek minden pora

Egy becsületöz képvisel, — —

Illatával versenyezve.

Hidd el, csak szerelmet lehel.

Hidd el tehát, vagy ismered?

Ki évanapora nyujtja ezt,

Kelebbe tudz vagy sárba vesel.

Az élti-halni kész veled!

Gyula.

veszik rajta, arra el lehet készülvé, de hálát adhat a mindenható istennek, ha stane pede nem exquálják és rajta az ítéletet végre nem hajtják.

Április 2-án.

(Tázyw László felolvasására a víziről)

Volt olyan felolvasás is, a hol valaki a víziről beszélt, elmondá ennek sajátosságait; engem azonban leginkább az érdekelt, az mit elhallgattok, hogy t. i. a víz feyver, melynek férfiről állendülni képtelen; — ez ellenében minden férfifőrtörök semmivé lesz, vizé világik, és a legerősebb akarát szétporlad, és a szívden sajjó sebet üt, melyet semmi gyógyyszer nem hegeszthet be, — látatok-e már szerető hölgy szemében felszívároggni ily vizet, és könyv alakjában leperegni? — mi, chez képest az újonnan feltalált gyógyszer? — amattól minden férfi jobban fél, mint ettől, — ha azzal előállnának csak egy van hátra, a capitulatio; — ezen viz, a válszótóvándi is éretőbb, veszelelemesebb; — ki himné, hogy a legszebb szemekben fakad a legártalmasabb?! el is mondták a koltók róla, hogy még a szklit is megindítja.

(Félisét. Rappensberger Kajetán egyezési kísérletére.)

Vegyéző kísérletek! — a férfi sok kisért meg, a nő pedig gyakran kisértette be, a szegény halandó észre sem veszi, mikor nyakig benne van a húnárban, homon nincs szabaddulás; — az egészenben a leguresőbb, hogy rendszeren a férfi kíséri a nőt, és mégis nem a nő, hanem a szilárd! erős! férfi az, ki kisértette jó, — a férfinél minden kisért, a szem, a haj, a viruló arcz, az ajk rózsdá mosolya, a ternet, a keeses mozdulat, a táncz, a bájló ének, sőt olykor — ki himné? — még a ruha suhogása is; — azért szegény férfiak! vigyázzatok! ne hogy kisértette esetek! — és míg a szegény férfinem ily félmérszereknek van kitűvé, addig a nő, ki a legkínzóbb vegyész, oly szépen összevegyíti a dolgokat, miszerint a férfi azt hiszi, sőt még is esküszik róla, miszerint őt szépen karofolya, rósalánczon vezetik, — pedig delogy az orrándul fogva, és legteljebb rövidbe vagy hosszabb pártzon! és ebben az a legszebb, hogy ilyest az érdekelte soha sem vesz észre, el sem is hiszi, — természetesen, mert be van kötve a szemé.

Április 16-án.

(Ponkay Emil felolvasására a létezéséről.)

Szép mesterség az a távirászat! he sokat lehet általa egy pillanat alatt mondani! — haem az téves állítás mégis, hogy a nők csak kisebb számban alkalmaznák a távirászatnál; — nézetem szerint senki sem tudja és éri ezen szép mesterséget annyira, mint éppen a nők, csak hogy nekik nincs szükségök sodronyira, huzalra, ők csak pillantásissal táviratoznak; és pedig

memnyit, de memnyit lehet ezzel mondani? — a depescheket rendszeren nekünk osztogatják, — de fájdalom olykor nincs köszönet neknek; — a nő született telegraphista, ő maga nem egyből, mint deléj, — a férfiak pedig a vas, melyet magukhoz vonzanak; — a villanyszikrákat nálók szék szeméik szóják, melyekkel összepeszszelik a férfiszíveket, — lámba horitják loküket, — elveszik eszüket, — és ha kell, meggyújtják az egész világot! — engem nem kellene sokáig hisztalni, könnyen beállnk közéjük távirásznőnek.

(T. Szilárd János felolvasására a szépségről.)

Én, ha a szépségről tartanék felolvasást, — már természetesen csak úgy, ha tudnék, — elvéteném a merev rendszer szabályait, körültekintenek e teremben, és elmondanám, hogy szépek a nők, mind egytől egyig! ők a teremtés remekei, náluknál szebb nem létezik a földön! — de hogy is lehetne boldogulni — kérem, nem a hölgyekkel, hanem e tanult? midőn mindjárt a bevezetésben az áll: hogy a szépek fogalma nagyrészen az izléstől is függ, — már pedig az izlés különbözök, az egyiknek a széke teszük, a másik a barnáért rajong, — az egyik a kék szemekbe van belebolondulva, — a másik a barna — a harmadtól pedig a fekete szemekről ábrándozik, — az egyiket elandallítja a csendes mélyzók kedély, — a másikat pedig a heves és tűzről pattant ragadja el, — de mi is lenne belőlünk, ha ez nem így, és másként volna?! hiában! egyiknek a pap — másnak a papné! — én ószintén megvallom, — mi tagadás benne? — nekem a papné, — de nem ám az a papné, kit talán a világ gondol, hanem a thália műkedvelő papnő, kiket szelid, jótékony lelkük e színfalak közé vezetett, kik kitarók lelkesedéssel haladnak a társadalmi művelődés e pályáján, elbájolva, elbűvölve a világot, — mind gyönyörök ők, ragyogók, tiszta fényes gyönyörök, kik kérdemelték a jónak, a nemésért és szépért lelkesedni tudóknak becsületét és háláját; — tudniétek ők, kik a haladás fényes világító szövevényével kezükben, fenkök léleklél haladnak magasztos pályájukon előre, — és ha egykor szerette övéik körében, az élet változó útáin, találkoznak a nagy nemzet béna csatáiraival, — a kisérték, árvaik, és özvegyek mosolygó arcaikkal, — vagy a csendes magányon dal zöndül át, — jusson eszükbe, hogy a csonka harcos sebeit, az ő gyöngéd kezök között be, — a kisérték, árvaik és özvegyek bátoros arcaikkal, az ő gyöngéd kezök szarítá fel a könyveket, — és a dal az ő nyomdokakon fakalt!...

A mi a húst és kenyeret, — valamint az annazást és eseméget illeti; erre megjegyzem, hogy amaz édes hazai, emez pedig külföldi, — amaz úgy a nemzet, valamint egyséke mindemua-

pi szükségére, — eme nélkül pedig, ha éppen nincs ellehetünk.

Április 23-án.

(Szabó Endre felolvasására a Fröbelrendéről.)

Mi szép, mi magasztos a nők hitatása?! — ők karolják át szeretettel az egész világot, minden, — még talán a sivatag is kivirul az ő környezetekben, ők mindenben életet lehelnék, ők e föld jótékony anyagai! — És kérdem, van-e szebb egylet, mint a nőgyelet? — Hisz ez csak a szépek és jónak egylete, vagy ki más, mint ők, teremték meg e városban a kisértővándát? hol a jövő nemzedék ártatlan kis polgárai, nyirik első kiképzésüket; — és most, midőn az alapnevelés e terén Fröbel Frigyes rendszere egy új korsókat nyitott meg, — fokonként léptetendők életbe e rendszer, és a hála mély jótékony működtetésüket kíséri, a kisérték és anyák általás hovatallan korsókat fitzend álmukra, melyen a női érenek legszebbike, a jótékony ság arany betikkal ragyogand.

Eddig tartanak a vízei felolvasások emléklapjai, ha netalán olyan is létező volna közöttük, mely Önök meglegedésében nem részesült, úgy — írni kérem, — ne nekem tessék hibáit felírni, mert mit mondanék, nem én írtam, nem az én fejemből valók, — találtam! és kéaz vagyok, az albumot a jelentkező tulajdonosnak hármikorkézhhez szolgáltatni.

Tisztelet Hölgyek!

Mielőtt e ternet elhagynók, szabad legyen mindnyájunk nevében őszinte köszönetet szavaznom, azon türelem és kitartásért, melyet a felolvasások kísérni kegyeskedtek, és egyrészmint becsónat kérem, ha talán várakozásunk szerény tehetőséink itt ott teljesem megfelelni nem tudának; legyenek meggyőződve, hogy résztinkről a jó szándék és akarat nem hiányzott.

És most midőn a felolvasások egy időre szünetelni fognak, Önöktől szíves búsúvet és, kisérie az ég áldása utáikon, — és engedjék reménylentük, hogy e téren ismét találkozzunk Eljenek!

Nyilt köszönet.

T. Thöry Sománé úrhölgy a vízei nőgyelet alapítókének gyarapítására legközelebb 100 forintot e. é. adományozni sziveskedett. A midőn tehát ennek átvétele és az illető helyre lett juttatásáról a nemesköltő adozók és nyitások helyen tisztelettel értesíteni szerencsém lenne, egyrészmint az adományban részesült nőgyelet nevében a legforróbb köszönetem nyilvánítom.

Vác, május 24-én 1871.

Benkő Emilia,
a vízei nőgyelet elnöke.

Helyi hírek.

A váci könyvnyomdászok táncszívalommal egybekötött dalestélyt ma, pünkösd vasárnap, május 28-án fog megtartani a „Curia” vendéglő díszes terében, a következő műsorozattal: I. rész. 1. Szavalt. Szabó Elek ír által, Pestről. 2. „Gutenberg,” német kardal Kume-neckeről, éneklé a pesti nyomdász-dalkör. 3. Zászló-dal. Tariczky Ferenczről. Éneklé a váci dalkör. 4. „Nem tudom én.” Kardal Thern Károlyról, éneklé a pesti nyomdász-dalkör. 5. „Érded galambom.” Éneklé a váci dalkör. II. rész. 6. Országos bordal. Thern Károlytól, éneklé a váci dalkör. 7. „Ugyan édes párnám!” Kar Nikollitól, éneklé a pesti nyomdász-dalkör. 8. „A virágnak meg tiltani nem lehet.” Karlaia alkalmazta Kúhl A. éneklé a pesti nyomdász dalkör. 9. „Beszédem te tarnczó ára bojtárnak.” Kardara alkalmazta Kúhl A. éneklé a pesti nyomdász-dalkör. 10. Dalárinduló, Ottófol, éneklé a pesti nyomdász dalkör.

Halálozások. Lapuk bezárta-kor tömegesebb halálozások történtek. Gállik János életének 74-ik évében agy széllhűzés következtében. Nyitránszky Ignác, szül. Hanulik Mária asszony életének 66-évében. Kodó János, született Kamanaházy Lilla, életének 42-ik évében.

Mát az idő mit mond? Pár nap óta oly kellemes időjárásunk van, hogy szintén kedvünk lenne már a vízben lubizkálni.

Részen kívánságunk teljesülve van, a mennyiben a fürdőhelyiség már felszerel-ve lévén, ma nap a t. közönség rendelkezésére átadták.

Mi megtekintettük ezen uszodát s való-lában egészen meglepett bennünk. Külö-nösen tetszik nekünk a gyermekfürdő, mely-et a szülőknek eléggé melegen ajánlani nem mulasztathatjuk el.

Azt is állíthatjuk, hogy uszómesterül egy jól képzett egyén van alkalmazva.

Mintogy már az idő is kelvőző fel-hívjuk polgártársainkat, hogy e valóban egészségi szempontból elkerülhetetlen fel-készség vállalatot pártolói el ne mulassza.

Az előfizetések az uszoda helyiség iró-dájában vétetnek fel.

Szentosi Tüzetek cím alatt egy, a mezőgazdaszat, gyümölcsészet, szőlőszettel foglalkozó folyóirat jelenik meg Orszá-g Miklós szerkesztése alatt, előfizetési ára hat fizetere 2 frt. Előfizetni a szerkesztőnél Szentesen.

Természet című városi tisztvisel-őnk fia Berex Antalól ügyesen szerkesztett és bármily toillette-asztalon méltán helyet foglalható természetudományi közlöny Kos-suth Lajos számúztól nagy hazánkfiától egy érdekes értekezést közöl a csillagok színvál-tozásairól.

Közgazdaszat.

Vác, május 27-én 1871.

D. B. E héten a gabona forgalom, a külföldi kereslet folytán, elűnkült; — kül-

lönösen: a tiszta búza, kivételre kereset-ven, a mult héthe képest 10 krral emle-kedett.

A rozsz tömegesebb kereslet folytán szintén jobb áron és nagy mennyiségben ve-tetett, és így tudomásom szerint e hét mintegy 10000 mérő forgalmat mutat; — és pedig az árak tekintetében tiszta búza: 2000 vámméssa 5 frt 95 kr. vasutnál; — 1000 v. m. 5 frt 75 kr. a magtárban 8 na-pi átadásra; — 2000 v. m. 5 frt. 45 kr. 14 napra magtárba átveendő. — 400 v. m. 5 frt 93 kr. (székezrandig) liszteség he-gyű; — 300 v. m. 5 frt. 70 kr. 300 v. m. 5 frt 44 kr. rövid átadásra; — 200 v. m. 5 frt. 50 kr. és 100 v. m. 5 frt. 10 kr. 3 havi fizetésre adattak el.

Rozs 500 mérő első rendű 3 frt 46 kr. — 600 mérő 78—80 fontos 3 frt. 38 kr. — 1500 mérő 3 frt. 40 kr. — 200 mé-rő 3 frt. 37 1/2 kr. — 500 mérő 3 frt. 40 kr. mindannyi bécsi fontra másásva haj-nál átveendő, adottak el.

Árpa és Zaira semmi különös üzlet nem fordult elő, mindössze 10 bécsi mézsa rozsabb minőségű zab alottott el 4 frt-ért hajzónál átveve.

A tegnapi héttvárs az izraelita ün-nepek végett kevés bonyolult végett nem jegezheto.

Felétli szerkesztő: ELIÁSSY GYULA.

HIRDETÉSEK.

**Az álta- lános
Elemi biztosító bank**

melynek intézményei a kielégítésre legteljesebb biztosítékot nyujtanak, alúllirt által elfogad biztosítási ajánlatokat

tűz, villamesapás és szétrobbanás ellen

lak és gazdasági épületekre. áruaktárakra, kicsépt vagy számlában lévő terményre, a mezei gazdaság és műipar egyéb terményeire, földmívelői és más szerszámokra, állatok, gyárak, gépek és szerekre, házi eszközök, ugy mint: bútorok, ruha és fehérműekre st. b.

Egyszerűsített feltétel, okserű árszabály, legolcsóbb díj lényeges engedések, könyve-bitett befezetés, fokozatos leszálltása mellett. Részesítés a tiszta jövedelemben, biztosított ta-gok (helyivalasztmány) véleményadása a kárnagyságaról, az évi nyeremény 10% nek átlen-gedése tűzvédezköz és óltoszerekre, egyéb újítások,

Felvilágosítással, áttekintetések és bevallási nyomtatványokkal a legnagyobb kész-séggel és díjmentesen szolgál. A váci ügynökség

Kintzler Soma úrnál.

Árverési hirdetmény.

Néhai Farkas István, hitese Felner Erzsébet, s leányuk Farkas Emma hagyatékaiat képező a váci 41 ik számú telkegyezkötönyvi lapon feljegyzett ház, törökhe-gyészölök s kert, f. évi Junius 16-án, szükség esetén ugyan f. évi Julius 18-án a Vác városi törvényeszi irodában min-denkor. d. e. 10 óraker megtartandó árverésen el fognak adatni. A venni szándékozók erről azzal értesítettek: hogy az árverési feltételek alólrtnak hivatalában meg tuultak.

Kelt Váczeen, 1871. Május 25-én.

Pruner Antal.
megbizott tanácsnok.

Hirdetmény.

Alólrított fürdőtalajdonos tisztelettel tudatja, hogy jól berende-s és megnagyobbitott dunafürdőt ma megnyitotta.

Előfizetni lehet egyedül a fürdőtalajdonosnál a helyiségben.

Egy személy a közös uszodában egész fürdő ideny alatt napo-n a egyszeri fürdésért — — — — — 6 frt.

Tobbszöri fürdésért — — — — — 8 frt.

Gyermekfürdő — — — — — 3 frt.

Külön fürdő egy személyre egész nyári idenyre — 10 frt.

Családi külön fürdő két személyre — — 13 frt.

Árjajlja az állottal felállított fürdőjét, és uszodáját, mely ügyes uszómesterrel van ellátva a közönség igényeire.

Rusoveszki Márton.